

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četr let razumno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe seprodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznapila turedništvo ni odgovorno. Cena oznapil (inzeratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznapilu se cena primerno zniža.

Stev. 52.

V Ptuj v nedeljo dne 25. decembra 1910.

XI. letnik.

Tiha noč, sveta noč . . .

Odrašeni ljudje smo in kruto življenje zarisalo je svoje ojstre črte v naše obličje. Kje so lepi, nedolžni časi, ko smo z nepremagljivim upanjem lovili solnčne žarke, ki so zlatkano po duhtečih rožicah bežali? . . . Vse je minulo, — temna skrb večne borbe za obstanek nam je zagrenila nekdanje veselje, — vse je pokopano in zdi se človeku, kakor da bi neusmiljeno življenje zastropilo mehko dušo . . . Ali je res vse minulo, kar smo v mladosti oboževali? Ali smo res postali sami in zapuščeni in nepristopni solnčnim žarkom? . . . Ali je res? . . . Nekje zapojejo nalahko otroški glasovi, sladki, mili, nedolžni otroški glasovi, čisti kot nebeški zvončki. Kaj poje deca?

„Tiha noč,
sveta noč . . .

Oh večni Bog, višek tvojega vstvarstva je nedolžni otrok! Vzemi mi, večni Bog, vzemi mi srečo, veselje, zdravje, vzemi mi življenje, — vse položim pred tvoj prestol; ali daj, da sije zlato solnce na mojo deca . . . Tam nekje pojejo nedolžni otroci božične pesni in v tem hipu že izgine vsa grenkost življenja in vse skrbi se razpršijo kakor lahki prah. Kakor svečice raz božične smreke sveti novo upanje v moje srce in želim si tihe, nedolžne sreče otroških let . . .

Ali še veste, vi odrašeni, skrbni, resni, žalostni ljudje, — ali še veste?

Tedne dolgo nismo ničesar družega mislili in govorili, nego: Bog daj, da bi že kmalu sveti večer prišel! Vse igre otrok, vse zabave, vse zabavljice, vsi neumni prepiri, vse je utihnilo. Kajti na prstih smo šli: Še danes in jutri in pojutrajnem in potem še en dan in še ena noč in še en dan in — sveti božični večer pride . . . In prišel je ta krasni, božanski večer. Mi otroci pa smo stali pod smrečico, na kateri se je lesketalo stotero pozlačenih krasot. In gledali smo navzgor in vsako jaboljko, zavito v srebrni papir, odpiralo nam je nebesa. In z radostnim krikom objeli smo skrbno mamico ter se ji zahvalili s stoterimi sladkimi poljubi . . . Tako nam je bilo takrat pri srcu, takrat, ko smo še nosili kratke hlačice in nepokvarjene dušice . . . Oj večni Bog, hvala ti za srečo, ki jo daš otroku na sveti božični večer!

To kar je posamezni otrok, bili so tudi posamezni starodavni narodi. Čakali so na obljubljeni srečo . . . Kakor sveti trije kralji sledili so zlati jutranji zvezdi svojega upanja. Vedeli so, da mora priti Odrašenik . . . In kot pastirji so spali pri svojih čredah, ko je prišel

angelj nebeški in jim zaklical večno veselje, da se je „Gospod porodil.“ In vstali so in hiteli in našli v revnem hlevu betlehemskega sveto družino. Oči novorojenčka so obljubovale odrešenje . . . Vsaki sužnosti pride odrešenje! V hlevu med živali in trpini se rodi večna Resnica, ki je ne more nobena poklenska zlobnost premagati. Kakor solnce vstaja ta Resnica in pogreje osiromašena srca in jim daje novega poguma in novega veselja in nove, doslej nepoznane sreče . . . Posameznik vstaja in se greje na tej veri odrešenja in narodi vstajajo in stopajo na dan in vso človeštvo pozdravlja solnce večnega odrešenja . . . In kakor nadčloveški koral zašumi pesen:

„Tiha noč,
sveta noč . . .

Oj ti tiha, božična noč, ki nas spominjaš na odrešenje in na mladost in na srečo . . . Kdo bi obupal? Zakaj bi obupal? Božični večer prižiga naši nadi stotero lučic in k višku hiti naša duša, žejna odrešenja, žejna čiste sreče . . .

Tiha sveta noč, po tebi hrepenimo in v tebi se navdušujemo . . . Zveličar se je rodil! Kdo ne razume tega? Kdo ne čuti tega? . . . Nebeški zvončki zvonijo v daljavi: čast Bogu v višavi in mir ljudem na zemlji . . .

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 12 strani ter več slik.

Kmetje, delavci in obrtniki!

Deset let že izhaja naš priljubljeni „Stajerc“ in v teh desetih letih držal se je vedno enega načela: Boj proti vsem, ki naše ljudstvo izesavajo in izkoriščajo, skupno delo Nemcev in Slovencev za zboljšanje naše gospodarske bodočnosti. To je ves naš program, od katerega nismo in ne bomo niti za pičico odnehali. V tem znamenju smo peljali vse svoje boje in doslegli vse svoje zmage ter uspehe.

Ali smo imeli kaj uspehov? Teга pač nikdo zanikati ne more. Slovensko štajersko in kranjsko ljudstvo zahvaliti ima „Stajercu“ mnogo dobrega, zdravega poduka. V političnem oziru smo ljudstvu vedno odpirali oči in mu dokazovali, kako brezvestno ga odira našemu prvaštvo. Razkrinkovali smo ljudske sovražnike s tako kruto brezobzirnostjo, kakor je ni nikjer drugod najdeti. V gospodarskem oziru pa smo tudi vedno podučevali in noben slovensko pisani list še ni toliko gospodarsko velevažnih člankov prinesel, kakor „Stajerc.“ Niti nasprotniki tega dejstva ne morejo utajiti.

Ni čuda, da se je naš „Stajerc“ tako krasno razvil in razširil! Zlasti zadnja leta so pokazala lepi napredek. Mali listič, ki je nekdanj vsakih 14 dni enkrat pohlevno izišel, — ta mali listič je danes največji tednik v slovenskem jeziku, — ta „Stajerc“ izhaja danes na najmanj 8—12 strani vsaki teden in prinaša poleg tega tudi celo vrsto zanimivih slik. Ta dejstva na eni strani, na drugi pa poljudna, duši štajersko-koroškega ljudstva primerna pisava in istotako ljudstvu primerno mišljenje, so vzroki, da je postal „Stajerc“ nepremagljiv, da mu ne morejo ne politikujoči farji, ne prvaški

advokati, ne narodne posojilnice in štacune, ne plačani agitatorji do živega. Ne grda zvijača in ne podlo nasilje ne morejo „Stajerca“ uničiti. Tisočkrat že so prvaki prorokovali našemu listu konec in tisočkrat so se zlagali. Na tucete listov so proti „Stajercu“ ustanovili in vsi ti listi so ponehali izhajati, — „Stajerc“ pa živi naprej in napreduje in se razvija, da je veselje.

S to ponosno zavestjo stopamo v XII. letnik svojega izhajanja. In tako vabimo cenjene naše somišljenike, ki so brez strahu vedno za napredno stvar delovali, da nam tudi v bodoče zvesti ostanejo. Ali mi nismo zadovoljni, da nam ostanejo le dosednji odjemalci in prijatelji. Mi hočemo tudi v novem letu napredovati. Zato pa prosimo svoje pristaše, da naj pridno nove naročnike in odjemalce nabirajo. Čimveč jih bude, temvečji in temboljši bude i „Stajerc“!

Kar se uredništva „Stajerca“ tiče, mislimo, da je zdaj lahko vsakdo zadovoljen. List stoji danes gotovo na višini časa! In tudi v novem letu porabili bomo vse svoje moči, da ugodimo vsem opravičenim željam naročnikov in čitateljev. Uvodni članki obravnavali bodo vedno važne dogodke v naši javnosti. Politični pregled podajal bode kakor doslej tiste politične novice, katere naše čitatelje ravno zanimajo. Za brezplodno politikovanje nima „Stajerc“ prostora. „Dopisi“ so nam vedno dobro došli, dokler imajo stvarno podlago. Mi hočemo, da pride vsaka občina in vsaka fara do besede, ako ima stvarne zadeve grajati ali pojasniti. Novice iz Štajerskega in Koroškega bodejo kakor doslej urejevane. V gospodarskem oziru pa bomo prinašali i zaneprij kolikor mogoče podučnih člankov. Nadalje objavljaj bode „Stajerc“ leposlovne podlistke, zanimive slike s potrebnim popisom itd.

Vkljub vsemu temu in čeprav bode „Stajerc“ v prihodnjem letu bržkone vedno s prilogo (torej na 10 ali 12 straneh) izhajal, ostala mu bode cena ednaka.

Toliko je bilo treba povedati. Mislimo, da bodejo naši prijatelji s tem naznanilom zadovoljni. Prosimo pa jih zato tudi v imenu skupne nam stvari:

Delujte za „Stajerca“; — naročajte ga, pridobivajte mu novih naročnikov, zahtevajte ga po gostilnah, — glejte, da se razširi.

Vsi na delo!

Dopisi.

Ormož. (Ustanovitev konjerejske zadruga ali blamiran prvak). Nedeljo, 18. t. m. zborovali so v Ormožu pri Skorčiču konjerejski ormoškega okraja radi ustanovitve konjerejske zadruga za rejo težke noriške pasme. Predsedoval je zborovanju predsednik c. k. konjerejske družbe za Štajersko, g. pl. Rossmannit. Tajnik konjerejske družbe, g. Schrott oslikal je zborovalcem pomen in gospodarske koristi konjerejske zadruga in takoj so se navzoči izrekli za ustanovitev zadruga in pristopilo ji je 22 konjerejcev. V odbor te zadruga imelo bi se voliti 9 odbornikov, med njimi tudi v obče priljubljeni or-